

**Η ΥΠΟΚΟΣΜΙΚΗ ΤΑΞΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ,
Η ΗΘΙΚΗ ΩΣ ΖΗΤΗΜΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ
Η ΕΛΠΙΔΑ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΟΣΜΟ¹**

Copyright: Δρ Νικόλαος Λάος² και Χριστίνα Φλώρου³

Ο αείμνηστος διεθνολόγος Ζμπίγκνιεβ Μπρζεζίνσκι (Zbigniew Brzezinski), πρώην διευθυντής του Συμβουλίου Εθνικής Ασφάλειας των Η.Π.Α. επί προεδρίας Τζίμι Κάρτερ (Jimmy Carter), στο βιβλίο του με τίτλο *Εκτός Ελέγχου*, ευστόχως επισημαίνει ότι “τελικώς είναι οι ιδέες που κινητοποιούν την πολιτική πράξη και σχηματίζουν τον κόσμο,” και ορθώς αποφαινεται ότι η ηθική αποτελεί, μεταξύ άλλων, μείζον πρόβλημα παγκόσμιας όσο και εθνικής ασφάλειας, γράφοντας τα εξής: “αν δεν υπάρξει κάποια σκόπιμη προσπάθεια για να αποκατασταθεί ο κεντρικός ρόλος ορισμένων ηθικών κριτηρίων για την άσκηση αυτοελέγχου επάνω στο αίτημα της δικαίωσης ως αυτοσκοπό, η φάση της αμερικανικής υπεροχής μπορεί να μη διαρκέσει πολύ, παρά την απουσία οποιασδήποτε προφανούς αντικατάστασης” (Zbigniew Brzezinski, *Out of Control: Global Turmoil on the Eve of the 21st Century*, New York: Collier Books, 1993, σελ. x, xiii).

Με άλλα λόγια, ήδη από τα πρώτα χρόνια της αμερικανικής υπεροχής μετά από τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, συγκεκριμένα, το 1993, ο Μπρζεζίνσκι δεν άφησε το αμερικανικό κατεστημένο να βιώσει αμετροεπώς την ικανοποίηση του νικητή του Ψυχρού Πολέμου, αλλά το προειδοποίησε με σοφία ότι, χωρίς υγιή και σαφή ηθικά κριτήρια, χωρίς σημαντικές πνευματικές απαιτήσεις από τον εαυτό τους, η Δύση γενικώς και η κοινωνία των Η.Π.Α. ιδιαιτέρως κινδυνεύουν να εισέλθουν σε μια ιστορική πορεία η οποία δεν θα ελέγχεται από την ανθρώπινη συνείδηση, αλλά θα λειτουργεί με βάση έναν “αυτόματο πιλότο” και τελικώς θα οδηγήσει στην καταστροφή (όπ.π., σελ. xiv).

Μια κοινωνία στην οποία η αρχή της ικανοποίησης του εγώ και η αυτό-δικαίωση αποτελούν τον έσχατο κανόνα, αποφαινεται ο Μπρζεζίνσκι, είναι μια κοινωνία ηθικού χάους και, τελικώς, στερείται ορθών κριτηρίων για τη διατύπωση ηθικών κρίσεων (όπ.π., σελ. 67). Επιπλέον, τονίζει ότι, σε μια κοινωνία τέτοιου τύπου, η αστική ελευθερία τείνει να γίνει μια αυτοεπικυρούμενη απόλυτη αρχή, στο όνομα και για χάρη της οποίας “η αστική ελευθερία είναι διαζευγμένη από μια έννοια αστικής ευθύνης” (όπ.π., σελ. 69). Για το πρόβλημα του ηθικού κριτηρίου καθ’ εαυτό και τις πολιτικές προεκτάσεις του, παραπέμπουμε στο βιβλίο του Νικολάου Λάου με τίτλο

---

¹ Το παρόν άρθρο βασίζεται σε ειδική έρευνα που διεξήγαγαν οι συγγραφείς με τίτλο “The Noopolitics of the Underworld Order and the Hope for a Better World,” τα συμπεράσματα της οποίας δημοσιεύθηκαν το 2016 στο Public Intelligence Blog της εταιρείας μελετών και εκπαίδευσης Earth Intelligence Network, η οποία εδρεύει στη Βιρτζίνια των Η.Π.Α.:

<https://phibetaiota.net/2016/06/nicolas-laos-christina-florou-the-noopolitics-of-the-underworld-order/>

² Ο δρ Νικόλαος Λάος είναι φιλόσοφος, σύμβουλος νοοπολιτικής και συγγραφέας, μεταξύ άλλων, του βιβλίου *Μεθεξιολογία: Φιλοσοφική Θεολογία και Θεολογική Φιλοσοφία για τη Θέωση της Ανθρωπότητας* (Αθήνα: Εκδόσεις Διάλογος, 2017).

Ιστοσελίδα: www.nicolaslaos.com

³ Η Χριστίνα Φλώρου είναι δικηγόρος Αθηνών, απόφοιτος της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών (M.Sc.) στην Εγκληματολογία από το Πάντειο Πανεπιστήμιο.

Email: xristinaxf@yahoo.com

Μεθεξιολογία: Φιλοσοφική Θεολογία και Θεολογική Φιλοσοφία για τη Θέωση της Ανθρωπότητας (Αθήνα: Εκδόσεις Δίαυλος, 2017), στο οποίο εξηγεί και αξιολογεί τις κυριότερες θεωρίες περί του ηθικού κριτηρίου και της δικαιοσύνης και εισηγείται μια νέα, οντολογικώς θεμελιωμένη, επίλυση αυτών των προβλημάτων.

Το 2008, ο Ντέιβιντ Ρόθκοπφ (David J. Rothkopf), διευθύνων σύμβουλος του ομίλου FP, που εκδίδει το περιοδικό *Foreign Policy*, εξέδωσε το βιβλίο του με τίτλο *Υπερτάξη: Η Παγκόσμια Ελίτ της Δύναμης και ο Κόσμος που Δημιουργούν*, στο οποίο ισχυρίζεται ότι ο κόσμος υπόκειται στην τεράστια επιρροή μιας ελίτ την οποία ονόμασε “υπερτάξη” (superclass). Συγκεκριμένα, ο Ρόθκοπφ έχει αναφερθεί σε παράνομες “σκιώδεις ελίτ, εκείνες των οποίων η επιρροή πηγάζει από παράνομα και αντισυμβατικά μέσα” (D. J. Rothkopf, *Superclass: The Global Power Elite and the World They Are Making*, U.S.A.: Farrar, Straus and Giroux & UK: Little, Brown, 2008, σελ. 289). Στη συνέχεια, θα αναλύσουμε συνοπτικώς ορισμένα από τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα μελών της παγκόσμιας “σκιώδους ελίτ,” στην οποία αναφέρεται ο Ρόθκοπφ. Με αυτήν την ανάλυση, θα καταστούν σαφείς τόσο η έκταση στην οποία τα δίκτυα του υποκόσμου αποτελούν πλέον έναν κύριο δρώντα του παγκόσμιου πολιτικού και οικονομικού συστήματος όσο και η υπονόμευση, αλλά και η συνδιαμόρφωση, του σύγχρονου δυτικού κόσμου και της ιδρυμένης παγκόσμιας τάξης πραγμάτων από το παγκόσμιο οργανωμένο έγκλημα, το οποίο έχει εξελιχθεί σε δομικό συστατικό και ανάπτυγμα του παγκόσμιου πολιτικού και οικονομικού συστήματος. Επίσης, υπό αυτό το πρίσμα, θεωρούμε ότι διευκολύνεται ο αναγνώστης να κατανοήσει γιατί ο δυτικός κόσμος γενικώς και οι Η.Π.Α. ιδιαιτέρως, σε πολύ λίγα χρόνια μετά από τη διακηρυγμένη νίκη τους στον Ψυχρό Πόλεμο, εισήλθαν σε μια περίοδο πολυεπίπεδης και ατελεύτητης κρίσης και γιατί αμφισβητείται το ηθικό κύρος και η ίδια η βιωσιμότητα της νέας παγκόσμιας τάξης πραγμάτων που διαμορφώθηκε τη δεκαετία του 1990.

Το 1806, ο Τόμας Τζέφερσον (Thomas Jefferson), ο τρίτος κατά σειρά πρόεδρος των Η.Π.Α., έγραψε στον Τζέιμς Μονρόε (James Monroe): “το πολιτικό συμφέρον δεν μπορεί ποτέ να διαχωριστεί μακροπρόθεσμα από το ηθικώς ορθό.” Επίσης, το 1816, ο Τζέφερσον έγραψε στον Τζον Άνταμς (John Adams): “Η αληθινή σοφία δεν συνίσταται στην απλή πράξη χωρίς αρχές,” τονίζοντας ότι η πράξη πρέπει να αναφέρεται σε μη πρακτικές αρχές, δηλαδή, η πράξη πρέπει να καθοδηγείται από αρχές που υπερβαίνουν τις πρακτικές σκοπιμότητες καθ’ εαυτές. Αντίθετα, αν τα πάντα στην πολιτική είναι πρακτικά ζητήματα και διευθετούνται πραγματιστικά, και αν η αυτοδικαίωση υπέχει θέση απόλυτου κανόνα, τότε διαμορφώνεται μια παράνομη, υποκοσμική τάξη πραγμάτων η οποία, μάλιστα, όπως θα ισχυριστούμε στη συνέχεια, αποτελεί δομικό συστατικό και ανάπτυγμα της νόμιμης, παγκόσμιας τάξης πραγμάτων, καθιστώντας τελικώς τα ίδια τα όρια και τα κριτήρια της νομιμότητας και της δικαιοσύνης ένα θολό ζήτημα που διευθετείται πραγματιστικά, δηλαδή, σε τελική ανάλυση, με βάση τους εκάστοτε συσχετισμούς πολιτικής δύναμης.

Κασόγκι, ΒCCI και Λέσχη Σαφάρι

Ο Σαουδάραβας έμπορος όπλων Αντνάν Κασόγκι (Adnan Khashoggi) κάποτε χαρακτηρίστηκε ως “ο πλουσιότερος άνθρωπος στον κόσμο” (βλ. Ronald Kessler, *The Richest Man in the World: The Story of Adnan Khashoggi*, New York: Warner Books, 1988). Επίσης, ο Κασόγκι συμπεριλήφθηκε σε μια έκθεση που συνέταξε η Γερουσία των Η.Π.Α., το 1992, για τη διερεύνηση της υπόθεσης της βρώμικης τράπεζας ΒCCI ως ένας από τους “κύριους αλλοδαπούς πράκτορες των Η.Π.Α.” (βλ. U.S. Congress. Senate, 102nd Cong., 2nd Sess. *The BCCI Affair: A Report to the Senate Committee on Foreign Relations from Senator John Kerry, Chairman, and from Senator Hank Brown*,

Ranking Member, Subcommittee on Terrorism, Narcotics, and International Operations, σελ. 299).

Αναφορικά με τη βρώμικη πακιστανική τράπεζα BCCI (Bank of Credit and Commerce International), με έδρα του Λουξεμβούργου, πρέπει να επισημάνουμε ότι, τις δεκαετίες του 1970 και του 1980, λειτούργησε ως ένα παγκόσμιο πλυντήριο μαύρου χρήματος, με σκοπό να χρηματοδοτεί μαύρες επιχειρήσεις της Λέσχης Σαφάρι (Safari Club). Η Λέσχη Σαφάρι ιδρύθηκε το 1976, και ήταν ένας μυστικός συνασπισμός των υπηρεσιών πληροφοριών της Γαλλίας, της Αιγύπτου, της Σαουδικής Αραβίας, του Μαρόκου και του Ιράν (τότε κυβερνούσε ακόμη ο Σάχη στο Ιράν), με σκοπό να διενεργεί μαύρες επιχειρήσεις για λογαριασμό αυτού του συνασπισμού και για λογαριασμό της αμερικανικής CIA. Τη δράση της Λέσχης Σαφάρι έχει μελετήσει σε βάθος ο Πίτερ Ντέιλ Σκοτ (Peter Dale Scott), πρώην Καναδός διπλωμάτης και καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας στο Μπέρκλεϊ, στο βιβλίο του με τίτλο *Ο Δρόμος προς την 11η Σεπτεμβρίου (The Road to 9/11)*, το οποίο εκδόθηκε από τον εκδοτικό οίκο του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνιας (University of California Press), το 2007. Στο προαναφερθέν βιβλίο του, ο Σκοτ γράφει ότι η Λέσχη Σαφάρι χρειαζόταν ένα δίκτυο τραπεζών για να χρηματοδοτήσει τις μυστικές επιχειρήσεις της, και, γι' αυτό, με τις επίσημες ευλογίες του τότε αρχηγού της CIA, που ήταν ο Τζορτζ Μπους ο Πρεσβύτερος (George H. W. Bush), μετέπειτα 41ος πρόεδρος των Η.Π.Α., ο τότε αρχηγός των σαουδαραβικών υπηρεσιών πληροφοριών, Καμάλ Αντάμ (Kamal Adham), μετέτρεψε τη BCCI, σε ένα παγκόσμιο πλυντήριο χρήματος, εξαγοράζοντας τράπεζες ανά τον κόσμο και δημιουργώντας έτσι ένα από τα μεγαλύτερα μυστικά χρηματοοικονομικά δίκτυα στην ιστορία.

Ο Κασόγκι, συγκεκριμένα, συνεργάστηκε με τη BCCI στο πλαίσιο της υπόθεσης Ιράν-Κόντρα (Iran-Contra affair), γνωστής και ως Ιράνγκεϊτ (Irangate), που αποκαλύφθηκε την περίοδο της προεδρίας του Ρόναλντ Ρίγκαν (Ronald Reagan) στις Η.Π.Α. και αφορούσε σε ένα δίκτυο ανώτερων αξιωματούχων των Η.Π.Α. που πραγματοποιούσε μυστικές πωλήσεις όπλων στο Ιράν (σε μια περίοδο κατά την οποία οι Η.Π.Α. είχαν επισήμως επιβάλλει εμπάργκο στις πωλήσεις όπλων στο Ιράν), και, με τα έσοδα από τις μυστικές πωλήσεις όπλων στο Ιράν, χρηματοδοτούσε τους φιλοαμερικανούς αντάρτες Κόντρα στη Νικαράγουα. Ο Κασόγκι και ο Ιρανός έμπορος όπλων Μανουσέρ Γκορμπανιφάρ (Manucher Ghorbanifar) έδρασαν ως ενδιάμεσοι μεταξύ των Η.Π.Α. και του Ιράν.

Far West Ltd

Το δίκτυο της εταιρείας Far West Ltd, το οποίο, αργότερα, έγινε γνωστό ως Far West LLC, είναι ένα πολυεθνικό δίκτυο μελών του παγκόσμιου οργανωμένου εγκλήματος, ιδιωτικών εταιρειών και διαφόρων κρατικών μυστικών υπηρεσιών. Ο Βλαντίμιρ Φίλιν (Vladimir Filin) είναι ο Ρώσος αρχηγός του δικτύου Far West LLC, στο οποίο έχει στρατολογήσει πολλούς πρώην αξιωματικούς των μυστικών υπηρεσιών των πάλαι ποτέ σοβιετικών Ενόπλων Δυνάμεων. Ο Φίλιν έχει κατηγορηθεί για λαθρεμπόριο όπλων και ναρκωτικών. Στο Ντουμπάι, τα γραφεία της Far West LLC, όπου λειτουργεί ως ιδιωτική εταιρεία πληροφοριών, έχουν πρόεδρο τον Πρίγκιπα Ρασίντ αάρ Ρασίντ (Rasheed aar Rasheed), εκτελεστικό διευθυντή τον Βάλερι Λούνεφ (Valery Lunev) και υψηλό προστάτη τον Σαουδάραβα Πρίγκιπα Τούρκι αλ-Φαϊζάλ (Turki al-Faisal), ο οποίος είναι μέλος του βασιλικού Οίκου των Σαούντ (βλ. σχετικώς και τη ρωσική ερευνητική ιστοσελίδα <http://left.ru/burtsev/English/turki.phtml>).

Ο Βάλερι Λούνεφ διετέλεσε συνταγματάρχης της σοβιετικής μυστικής υπηρεσίας KGB στη Λευκορωσία, διαθέτει ολλανδικό διαβατήριο, έχει ζήσει επί μακρόν στην Ολλανδία, συνεχίζοντας, ωστόσο, να επισκέπτεται συχνά τη Λευκορωσία, και έγινε

ανώτερο διοικητικό στέλεχος του δικτύου Far West LLC. Ο Λούνεφ είναι υπεύθυνος για τις μαύρες παραστρατιωτικές δραστηριότητες της Far West LLC, περιλαμβανομένου του βίαιου πραξικοπήματος που έλαβε χώρα το 1991 εναντίον του τότε Γεωργιανού προέδρου Ζβιάντ Γκαμσαχούρντια (Zviad Gamsahurdia), στο οποίο σκοτώθηκαν τουλάχιστον 113 άνθρωποι (βλ. Peter Dale Scott, “The Global Drug Meta-Group: Drugs, Managed Violence, and the Russian 9/11,” διαδικτυακός σύνδεσμος: <http://www.lobster-magazine.co.uk/articles/global-drug.htm>). Ο Λούνεφ ασπάστηκε το Ισλάμ όταν νυμφεύθηκε μια συγγενή του Τσετσένου ηγέτη Ντουμπάγιεφ (Dudayev) και έχει στενούς δεσμούς με την εξτρεμιστική παντουρκική οργάνωση “Γκρίζοι Λύκοι.” Επίσης, ο Λούνεφ παρείχε στρατιωτικο-τρομοκρατική εκπαίδευση στον Νορβηγό τρομοκράτη Άντερς Μπρέιβικ (Anders Breivik), ο οποίος προκάλεσε μακελειό στη Νορβηγία, στις 22 Ιουλίου 2011 (βλ. Yuri Mamchur, “Norwegian Terrorist Anders Breivik Trained in Belarus Militant Camps,” *Russia Blog*, July 28, 2011). Το μανιφέστο του Μπρέιβικ και βίντεο που συνδέονται με τον Μπρέιβικ καθιστούν σαφές ότι ο Μπρέιβικ είχε δεσμούς με δίκτυο νέο-Ναϊτών Σταυροφόρων που προωθούν με μαχητικό τρόπο ένα όραμα για μια “Ιουδαιοχριστιανική” Ευρώπη (βλ. Paul Woodward, “Did Anders Behring Breivik Act Alone?” *Eurasia Review*, July 25, 2011).

Το 2005, ο Πίτερ Ντέιλ Σκοτ δημοσίευσε ένα άρθρο υπό τον τίτλο “Η Παγκόσμια Μετα-ομάδα των Ναρκωτικών” (“The Global Drug Meta-Group”), στο οποίο έγραψε, μεταξύ άλλων, τα εξής: “η Far West Ltd (τώρα Far West LLC) λέγεται ότι έχει εγκεκριμένες από τη CIA συμβάσεις με τη Halliburton για γεωπολιτικούς λόγους στον Καύκασο καθώς και δραστηριότητες στο Ιράκ με τη Diligence LLC” (βλ. <http://www.lobster-magazine.co.uk/articles/global-drug.htm>). Στο προαναφερθέν άρθρο του, ο Πίτερ Ντέιλ Σκοτ έγραψε ότι η Diligence LLC, με την οποία συνεργάστηκε η Far West Ltd (τώρα Far West LLC) στο Ιράκ, είναι ένας επιχειρηματικός όμιλος ο οποίος έχει δεσμούς με τον Τζο Άλμπα (Joe Allbaugh), αρχηγό της FEMA (δηλαδή, της Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Διαχείρισης Εκτάκτων Αναγκών των Η.Π.Α.) το 2001, και τον Νιλ Μπους (Neil Bush), αδελφό του πρώην Αμερικανού προέδρου Τζορτζ Μπους του Νεώτερου (George W. Bush). Ο Σκοτ, στο ίδιο άρθρο του, εξήγησε ότι αποφάσισε να αποκαλέσει τη Far West Ltd “μετα-ομάδα” εξ αιτίας “όλων αυτών των διασυνδέσεων που υπερβαίνουν τις φυσιολογικές πολιτικές και ιδεολογικές διαφορές”, όπως επίσης συνέβη και στην περίπτωση της βρώμικης τράπεζας BCCI, η οποία, σύμφωνα με το ίδιο άρθρο του Σκοτ, ήταν, κατά κάποιον τρόπο, προκάτοχος της Far West Ltd στο σύστημα της παγκόσμιας “σκιώδους ελίτ.”

Σκιώδης τραπεζική

Στη διάρκεια του εικοστού αιώνα, το χρηματοοικονομικό σύστημα της Δύσης προκάλεσε, σταδιακά, μια τεράστια “χρηματοοικονομική φούσκα,” η οποία προκάλεσε την παγκόσμια χρηματοοικονομική κρίση του 2008. Το 2008, η Τράπεζα των Διεθνών Διακανονισμών (Bank for International Settlements, BIS), δηλαδή, η τράπεζα των κεντρικών τραπεζών, επέπληξε την αμερικανική FED, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) και άλλες κύριες κεντρικές τράπεζες, επειδή, αποτυγχάνοντας να ρυθμίσουν το σκιώδες τραπεζικό σύστημα και χρησιμοποιώντας χρηματοοικονομικά τεχνάσματα που επιδείνωσαν τη ρυθμιστική τους ανεπάρκεια, προκάλεσαν τη “χρηματοοικονομική φούσκα” η οποία, με τη σειρά της, προκάλεσε την παγκόσμια χρηματοοικονομική κρίση του 2008 (βλ. A. Evans-Pritchard, “BIS Slams Central Banks, Warns of Worse Crunch to Come”, *The Telegraph*, 30 June 2008).

Στις 18 Νοεμβρίου 2012, το Συμβούλιο Χρηματοοικονομικής Σταθερότητας (Financial Stability Board), το οποίο είναι ένας θεσμός που ιδρύθηκε στη σύνοδο

κορυφής των G-20 του 2009 στο Λονδίνο, εξέδωσε την ετήσια έκθεσή του με τίτλο *Έκθεση Εποπτείας της Παγκόσμιας Σκιώδους Τραπεζικής (Global Shadow Banking Monitoring Report)*, στην οποία ανέφερε ότι, το 2011, το μέγεθος του συνολικού σκιώδους τραπεζικού συστήματος αυξήθηκε κατά εξήντα επτά τρισεκατομμύρια δολάρια, ποσό το οποίο αντιστοιχεί στο 111% του αθροιστικού Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος όλων των χωρών που συμπεριλήφθηκαν στην εν λόγω μελέτη. Το 2011, οι Η.Π.Α. είχαν το μεγαλύτερο σύστημα σκιώδους τραπεζικής, με ενεργητικό ύψους 23 τρισεκατομμυρίων δολαρίων, ακολουθούμενες από την Ευρωζώνη (με ενεργητικό σκιώδους τραπεζικής ύψους 22 τρισεκατομμυρίων δολαρίων) και το Ηνωμένο Βασίλειο (με ενεργητικό σκιώδους τραπεζικής ύψους 9 τρισεκατομμυρίων δολαρίων).

Με τον όρο “σκιώδης τραπεζική,” εννοούμε ολόκληρο το σύστημα πιστωτικής διαμεσολάβησης που λειτουργεί μέσω μη τραπεζικών καναλιών, για παράδειγμα, μέσω funds (θεσμικών κεφαλαίων). Αυτό το κερδοσκοπικό χρηματοοικονομικό δίκτυο όχι μόνο είναι διατεθειμένο να αποδεχθεί και να ξεπλύνει μαύρο χρήμα (προερχόμενο, λ.χ., από λαθρεμπόρια ναρκωτικών και όπλων, σωματεμπορία κ.ο.κ.), αλλά εξαρτάται ζωτικά από την εισροή σε αυτό μαύρου χρήματος, προκειμένου να έχει τα αναγκαία περιουσιακά στοιχεία για να πραγματοποιεί και να υποστηρίζει άγριες κερδοσκοπικές κινήσεις στις κεφαλαιαγορές. Επίσης, το ξέπλυμα μαύρου χρήματος μέσω του συστήματος σκιώδους τραπεζικής χρησιμοποιείται ως χρηματοοικονομική βάση για την εφαρμογή προγραμμάτων χρηματοοικονομικής διάσωσης (bail-out), τα οποία παρέχουν χρηματοοικονομική υποστήριξη (ανακεφαλαιοποίηση) σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που αντιμετωπίζουν σοβαρές χρηματοοικονομικές δυσκολίες ή τον κίνδυνο της πτώχευσης.

Στις 6 Νοεμβρίου 2011, στην εφημερίδα *The Huffington Post*, η Τζάνετ Ταβακόλι (Janet Tavakoli), πρόεδρος της εταιρείας Tavakoli Structured Finance, δημοσίευσε ένα άρθρο με τον εύγλωττο τίτλο “Η Απάτη ως Επιχειρηματικό Μοντέλο” (“Fraud As a Business Model”), στο οποίο υποστήριξε ότι, τα τελευταία χρόνια, έρευνες που διενήργησε το Κονγκρέσο των Η.Π.Α. κατέδειξαν “εκτεταμένη απάτη στο δημόσιο πεδίο” και ότι τα χρήματα που δίδονται στους φορολογούμενους ως βοήθεια αφαιρούνται, στη συνέχεια, από αυτούς για να δοθούν ως φθηνή χρηματοδότηση σε διεφθαρμένα τραπεζικά ιδρύματα, τα οποία συνεχίζουν να αμείβουν με υψηλά επιδόματα τα ανώτερα διοικητικά στελέχη τους.

Συγκαλυμμένες επιχειρήσεις αυτονομημένων δικτύων της πρώην KGB

Ο Ανατόλι Γκολίτσιν (Anatoliy Mikhaylovich Golitsyn), γεννηθείς το 1926, διετέλεσε στέλεχος στρατηγικού σχεδιασμού της σοβιετικής μυστικής υπηρεσίας KGB, αλλά, το 1961, αυτομόλησε στη Δύση, όπου έγραψε δύο βιβλία για τη μακροπρόθεσμη στρατηγική εξαπάτησης που είχε σχεδιάσει η KGB. Εξ αιτίας των πληροφοριών που έδωσε στη Δύση, ο Γκολίτσιν τιμήθηκε με τον τίτλο του Ταξιάρχη της Βρετανικής Αυτοκρατορίας από τη Βασίλισσα Ελισάβετ Β΄ της Μεγάλης Βρετανίας και έλαβε την υπηκοότητα των Η.Π.Α. Στις Η.Π.Α., το 1961, ο Γκολίτσιν ανακρίθηκε από τον Τζέιμς Άνγκλετον (James Jesus Angleton), διευθυντή αντικατασκοπείας της CIA.

Στο βιβλίο του με τίτλο *Νέα Ψέματα Αντί των Παλαιών (New Lies for Old)*, ο Ανατόλι Γκολίτσιν αναφέρει ότι ένα ανώτατο δίκτυο της KGB είχε διαμορφώσει ένα σχέδιο σύμφωνα με το οποίο θα σκηνοθετούσε μια επίπλαστη κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης. Γι’ αυτό, η επίσημη διάλυση της Ε.Σ.Σ.Δ. δεν σημαίνει αυτομάτως ότι το “βαθύ” σοβιετικό σύστημα ηττήθηκε. Το 1961, αφού αυτομόλησε στη Δύση, ο Γκολίτσιν πληροφόρησε τη CIA ότι κορυφαία μέλη της σοβιετικής ελίτ είχαν

διαμορφώσει μια μακροπρόθεσμη στρατηγική εξαπάτησης για να παραπλανήσουν τη Δύση και να διεισδύσουν σε ευρωπαϊκές χώρες και στις Η.Π.Α. Στο ίδιο βιβλίο του, που εκδόθηκε το 1984, ο Γκολίτσιν προέβλεψε την πτώση του τείχους του Βερολίνου, που έλαβε χώρα πέντε χρόνια αργότερα, το 1989. Ο τότε διευθυντής αντικατασκοπείας της CIA, Τζέιμς Άνγκλετον, έλαβε σοβαρά υπόψη του τα όσα είπε ο Γκολίτσιν, αλλά, σύντομα, απολύθηκε από τη θέση του στη CIA και θεωρήθηκε υπερβολικός και εμμονικός με αυτήν την υπόθεση συνωμοσίας.

Ορισμένα από τα σημαντικότερα στοιχεία που ο Γκολίτσιν δημοσίευσε στο βιβλίο του *Νέα Ψέματα Αντί των Παλαιών*, είναι τα εξής (βλ. <https://archive.org/details/GolitsynAnatoleTheNewLiesForOldOnes>):

Πρώτον, όταν οι σοβιετικοί πολίτες απελευθερώθηκαν από ένα καταπιεστικό Μαρξιστικό καθεστώς που είχε διαρκέσει εβδομήντα τέσσερα χρόνια, στις 26 Δεκεμβρίου 1991, ημέρα κατά την οποία η Ε.Σ.Σ.Δ. επισήμως έπαυσε να υπάρχει, δεν έλαβε χώρα κανένας εορτασμός οπουδήποτε στην πρώην Ε.Σ.Σ.Δ., γεγονός που, κατά τον Γκολίτσιν, υποδηλώνει ότι η “κατάρρευση” της Ε.Σ.Σ.Δ. ήταν, σε κάποια έκταση τουλάχιστον, ελεγχόμενη από το “βαθύ” σοβιετικό κατεστημένο σύμφωνα με το προαναφερθέν στρατηγικό τέχνασμα. Κατ’ επέκταση, αποφαίνεται ο Γκολίτσιν, στον βαθμό που η “κατάρρευση” της Ε.Σ.Σ.Δ. ήταν ελεγχόμενη από το “βαθύ” σοβιετικό κατεστημένο, το πολιτικό κατεστημένο της Δύσης είχε ήδη διαβρωθεί από Μαρξιστές, εφόσον, διαφορετικά, δεν θα μπορούσε να γίνει αποδεκτό αυτό το τέχνασμα της Ε.Σ.Σ.Δ. από το δυτικό πολιτικό κατεστημένο. Μάλιστα, ο Γκολίτσιν τονίζει ότι, ενώ τα αμέσως προηγούμενα χρόνια πριν από την “κατάρρευση” της Ε.Σ.Σ.Δ., έλαβαν χώρα αντικαθεστωτικές διαδηλώσεις στην Ε.Σ.Σ.Δ., οι οποίες ήταν σκηνοθετημένες από το Κρεμλίνο, δεν έλαβε χώρα κανένας εορτασμός μετά από την “κατάρρευση” της Ε.Σ.Σ.Δ., που υποτίθεται ότι ήταν η δικαίωση εκείνων των αντικαθεστωτικών διαδηλώσεων.

Επίσης, σύμφωνα με τον Γκολίτσιν, ο λεγόμενος “Πόλεμος εναντίον της Τρομοκρατίας,” που εξαπέλυσε η Δύση, αμέσως μετά από τη διάλυση της Ε.Σ.Σ.Δ., είναι μια επιχείρηση που διεξάγεται από δυτικές κυβερνήσεις οι οποίες έχουν διαβρωθεί από Μαρξιστές σε συνεργασία με σοβιετικούς και άλλους κομμουνιστικούς παράγοντες, με τους εξής σκοπούς: (1) Να καταστρέψουν την ηθική υπεροχή της Δύσης στα μάτια του κόσμου, εφόσον, στο πλαίσιο του “Πολέμου εναντίον της Τρομοκρατίας,” η Δύση εισβάλλει παρανόμως σε άλλα κράτη, προκαλεί χάος στον κόσμο, προκαλεί τον θάνατο εκατομμυρίων αμάχων και υιοθετεί πολιτική βασανιστηρίων. (2) Να αποσταθεροποιήσουν και να υπονομεύσουν μη ελεγχόμενους από τη Ρωσία προμηθευτές-εξαγωγείς πετρελαίου, επιτρέποντας, για μακρύ χρονικό διάστημα, στη Ρωσία, λόγω των υψηλών τιμών του πετρελαίου, να σταθεροποιήσει την οικονομία της και να συγκεντρώσει κεφάλαια για τον εκσυγχρονισμό των Ενόπλων Δυνάμεών της. (3) Να επιφέρουν καταστροφικά αποτελέσματα σε βάρος των Ενόπλων Δυνάμεων των Η.Π.Α. μέσω ενός ατελεύτητου “Πολέμου εναντίον της Τρομοκρατίας”. (4) Να επιφέρουν την παρακμή των Η.Π.Α., ανοίγοντας ένα πολιτικό κενό στο παγκόσμιο σύστημα ώστε να καλυφθεί από μια νέα, παν-εθνική οντότητα η οποία θα περιλαμβάνει την Ευρώπη και τη Ρωσία και θα σημάνει, συγχρόνως, το τέλος του NATO. Ίσως, σε αυτό το πλαίσιο, μπορεί να εξηγηθούν τόσο το γεγονός ότι ο παγκόσμιος χρηματοοικονομικός κερδοσκόπος Τζορτζ Σόρος (George Soros) έχει γράψει άρθρα και βιβλία εναντίον του NATO και εναντίον της ελεύθερης οικονομικής αγοράς όσο και το γεγονός ότι, σε μεγάλη έκταση, οι παγκόσμιος χρηματοοικονομικός Οίκος των Ρόθτσαϊλντ (Rothschild) έχει πραγματοποιήσει στρατηγικές επενδύσεις στην Ευρασία και, στη δεκαετία του 2010, μεταφέρει κεφάλαια από τη Δύση στην Ευρασία.

Συμπερασματικά, με βάση τις ανωτέρω πηγές, συνάγεται ότι η αλλαγή καθεστώτος στην πρώην Σοβιετική Ένωση έλαβε χώρα κατόπιν έγκρισης και σχεδιασμού από ηγετικούς παράγοντες των σοβιετικών μυστικών υπηρεσιών. Εξ ου και, στη μετασοβιετική εποχή, οι σημαντικότερες επιχειρηματικές δραστηριότητες στην πρώην Σοβιετική Ένωση βρέθηκαν υπό τον έλεγχο πρώην πρακτόρων και στελεχών των σοβιετικών μυστικών υπηρεσιών. Με παρόμοιο τρόπο έλαβαν χώρα οι αλλαγές καθεστώτων και η μετάβαση στον καπιταλισμό της αγοράς και σε άλλες πρώην κομμουνιστικές χώρες.

Δεν πρέπει, ακόμη, να μας διαφεύγει ότι μια υπερεθνική χρηματοοικονομική ελίτ χρηματοδότησε τους ιθύνοντες της Μπολσεβικικής Επανάστασης του 1917, την ίδια ακριβώς στιγμή κατά την οποία εκείνη η χρηματοοικονομική ελίτ πρωταγωνιστούσε στο οικονομικό σύστημα της Δύσης, δημιουργώντας, έτσι, συγκαλυμμένα οργανικά κανάλια αλληλεπίδρασης και αλληλεξάρτησης μεταξύ της Δύσης και του σοβιετικού συνασπισμού. Συγκεκριμένα, το υπουργείο Εξωτερικών των Η.Π.Α., σε μια τρίτομη έκθεσή του για τις καταβολές του κομμουνισμού στη Ρωσία, η οποία εκδόθηκε το 1931, αποκαλύπτει ότι γερμανικές τράπεζες υπό την ηγεσία του Γερμανοεβραίου τραπεζίτη Μαξ Βάρμπουργκ (Max Warburg) συνωμότησαν ήδη το 1914 για να στείλουν μεγάλα χρηματικά ποσά στον Λένιν, τον Τρότσκι και άλλα ηγετικά στελέχη των Μπολσεβίκων, προκειμένου να ανατρέψουν τον Ρώσο τσάρο, με τον οποίο οι εν λόγω χρηματοοικονομικοί παράγοντες δεν είχαν καλή συνεργασία (βλ. United States Department of State, *Papers Relating to the Foreign Relations of the United States, 1918: Russia*). Στο πλαίσιο της προαναφερθείσας συνωμοσίας εναντίον του τσαρικού καθεστώτος της Ρωσίας, ο Αμερικανοεβραίος τραπεζίτης Τζέικομπ Σιφ (Jacob Schiff), συνεργάτης των Ρόθτσαϊλντ, επένδυσε περίπου είκοσι εκατομμύρια δολάρια για την εγκαθίδρυση του Μπολσεβικισμού στη Ρωσία και χρηματοδότησε το ταξίδι του Τρότσκι από τη Νέα Υόρκη στη Ρωσία.

Το δίκτυο και η δυναμική της ρωσικής μαφίας

Ο Ρόμπερτ Φρίντμαν (Robert I. Friedman), διακεκριμένος Αμερικανός δημοσιογράφος (πέθανε το 2002), έγινε διάσημος και καταξιώθηκε, μεταξύ άλλων, για το βιβλίο του με τίτλο *Κόκκινη Μαφία (Red Mafia)*, το οποίο, προφανώς, αναφέρεται στα εγκληματικά δίκτυα της ρωσικής μαφίας διεθνώς (Robert I. Friedman, *Red Mafia: How the Russian Mob Has Invaded America*, Boston: Little, Brown and Company, 2000).

Ο Ρόμπερτ Φρίντμαν έχει περιγράψει την ερευνητική εργασία που διεξήγαγε για να συγγράψει το βιβλίο του *Κόκκινη Μαφία* ως εξής: “Ρισκοκινδύνευσα στα φανταχτερά στριπτιζάδικα των Ρώσων της ακτής του Μαϊάμι· πραγματοποίησα αιφνιδιαστικές επισκέψεις στα καλοφροντισμένα σπίτια τους στα προάστια του Ντένβερ· πήρα συνεντεύξεις από εκτελεστές και νονούς σε σειρά ομοσπονδιακών φυλακών· και ταξίδευσα σχεδόν ανά τη μισή υφήλιο προσπαθώντας να κατανοήσω τα περίπλοκα εγκληματικά τους δίκτυα στα οποία έχουν παγιδεύσει τους πάντες από τιτάνες της χρηματοοικονομικής και επικεφαλής κυβερνήσεων μέχρι ολόκληρες κρατικές υπηρεσίες ασφαλείας.” Οι δραστηριότητές τους περιλαμβάνουν λαθρεμπόριο ηρωίνης, διακίνηση όπλων, μαζικούς εκβιασμούς και διαχείριση καζίνο. Επίσης, στο προαναφερθέν βιβλίο του, ο Ρόμπερτ Φρίντμαν συνεχίζει ως εξής: “Συνδυάζοντας χρηματοοικονομική επιτήδευση με βία που σπάει κόκαλα, η ρωσική μαφία έχει γίνει ο τρομερότερος εγκληματικός αντίπαλος του FBI, δημιουργώντας έναν διεθνή εγκληματικό κολοσσό που έχει ξεπεράσει σε πλούτο και εξοπλισμό τα κολομβιανά καρτέλ, την ιαπωνική Γιακούζα, τις κινεζικές τριάδες και την ιταλική μαφία” (βλ. http://www.goodreads.com/book/show/766497.Red_Mafia).

Στη μετασοβιετική εποχή, η ρωσική μαφία έγινε σύντομα η κύρια υποκοσμική οικονομική δύναμη τόσο στη Ρωσία όσο και στις Η.Π.Α. Η ρωσική μαφία έχει πλέον εξαπλωθεί σε κάθε περιοχή των Η.Π.Α., διεισδύοντας στις αμερικανικές τράπεζες και χρηματιστηριακές εταιρείες, ενώ οι αμερικανικές Αρχές επιβολής του νόμου άργησαν πολύ να αντιληφθούν τις διαστάσεις του προβλήματος. Πολύ λίγοι δημοσιογράφοι ανά τον κόσμο ερεύνησαν το ζήτημα της ρωσικής μαφίας τόσο όσο ο Ρόμπερτ Φρίντμαν. Το αποτέλεσμα των ερευνών του είναι μια αποκάλυψη: “η κόκκινη μαφία είναι παντού. Τα συμπεράσματα, σχετικά με την επιβολή του νόμου, την οικονομία, την εξωτερική πολιτική, τους ίδιους τους Αμερικανούς πολίτες, προκαλούν ίλιγγο.”

Στις 22 Μαΐου 2016, το περιοδικό *Politico Magazine* δημοσίευσε ένα άρθρο του Ντέιβιντ Τζόνστον (David C. Johnston) με τίτλο “Ποιοι Ήταν για την Ακρίβεια οι Δεσμοί του Ντόναλντ Τραμπ με τη Μαφία;” (“Just What Were Donald Trump’s Ties to the Mob?”). Σε εκείνο το άρθρο του, ο Τζόνστον έγραψε ότι η επιχειρηματική καριέρα του Τραμπ βασίστηκε στις σχέσεις και συναλλαγές που ανέπτυξε ο Τραμπ με αμερικανοϊταλικές μαφιόζικες οικογένειες, όπως οι Salerno και οι Castellano, που ήλεγχαν τον κλάδο του τσιμέντου και τα εργατικά συνδικάτα της τσιμεντοβιομηχανίας, καθώς και με διακεκριμένα μέλη της ρωσικής μαφίας. Μάλιστα, ένας από τους στενούς συμβούλους του Ντόναλντ Τραμπ ήταν ο Φέλιξ Σάτερ (Felix Sater), ο οποίος είναι υιός φημισμένου Ρώσου μαφιόζου.

Αξίζει ακόμη να αναφερθεί ότι ο Ρόμπερτ Ντέιβιντ Στίλ (Robert David Steele), ο οποίος υπήρξε διακεκριμένο στέλεχος της CIA Clandestine Service (1979–1988) και της USMCR Infantry Intelligence (1976–1996), έχει εκφράσει υποψίες αναφορικά με πιθανή σχέση του γαμπρού του Αμερικανού προέδρου Ντόναλντ Τραμπ (Donald Trump), του Τζάρεντ Κούσνερ (Jared Kushner) με την ισραηλινή μυστική υπηρεσία Mossad (βλ. <https://www.youtube.com/watch?v=YNtsQmwas5k>). Ο Τζάρεντ Κούσνερ, μέλος του νεοτερικού Ιουδαϊσμού της Αμερικής, είναι ο κύριος μέτοχος της εταιρείας συμμετοχών Kushner Companies, η οποία δραστηριοποιείται στις κατασκευές και στη διαχείριση ακινήτων, και της εταιρείας Observer Media, που εκδίδει την εφημερίδα New York Observer. Το 2009, ο Κούσνερ νυμφεύθηκε, με ιουδαϊκό γάμο, την Ιβάνκα Τραμπ (Ivanka Trump), κόρη του Ντόναλντ Τραμπ. Όταν ο Ντόναλντ Τραμπ εξελέγη 45^{ος} πρόεδρος των Η.Π.Α., διόρισε τον Κούσνερ ανώτερο σύμβουλο του Λευκού Οίκου (9 Ιανουαρίου 2017). Οι πολιτικές θέσεις του Κούσνερ απηχούν εκείνες των νεοσυντηρητικών.

Το 2015, ο Τζάρεντ Κούσνερ αγόρασε το 50,1 τοις εκατό του Time Square Building στο Μανχάταν από την εταιρεία Africa Israel Investments Ltd (AFI), η οποία είναι μια επενδυτική εταιρεία συμμετοχών (holding) που ανήκει στον Ισραηλινο-ουζμπέκο μεγαλέμπορο διαμαντιών Λεβ Λέβιεφ (Lev Leviev). Η εν λόγω εταιρεία, η Africa Israel Investments Ltd, έχει επίσης εμπλακεί στην οικοδόμηση παράνομων εβραϊκών οικισμών στη Δυτική Όχθη της Παλαιστίνης και στην απόκτηση διαμαντιών από τις πιο ματωμένες ζώνες της Αφρικής (βλ. <http://dailywesterner.com/news/2017-04-19/jared-kushner-the-kosher-mafia-gangster-within-the-trump-white-house/>). Εξ αιτίας των εμπλοκών της Africa Israel Investments Ltd σε παράνομες δραστηριότητες στη Δυτική Όχθη της Παλαιστίνης, οι κυβερνήσεις διαφόρων κρατών και διάφορα κρατικά ταμεία (όπως το συνταξιοδοτικό ταμείο της Νορβηγίας) έχουν αποσύρει τις επενδύσεις τους από αυτήν την εταιρεία. Αναφορικά με τις δραστηριότητες του Λέβιεφ στην εξόρυξη και στο εμπόριο διαμαντιών στην Αφρική, πρέπει να επισημάνουμε ότι συνεργάζεται με διάφορους πρώην πράκτορες της ισραηλινής μυστικής υπηρεσίας Mossad στη Σιέρα Λεόνε, τη Δημοκρατία του Κονγκό, την Ουγκάντα, τη Ναμίμπια και την Ανγκόλα.

Επιπλέον, ο Λέβιεφ δραστηριοποιείται και στον κλάδο των καζίνο, όπως και ο Τραμπ. Το 2009, η εταιρεία Playtech Cyprus Ltd, η οποία είναι μέλος της Africa Israel Investments Ltd, ανέλαβε τον εξοπλισμό ενός νέου καζίνο στο Βουκουρέστι, στη Ρουμανία, και έχει αναπτύξει ειδικό λογισμικό για τη διεξαγωγή ηλεκτρονικού τζόγου. Η εταιρεία Playtech Cyprus Ltd ιδρύθηκε το 1999 από τέσσερεις Ισραηλινούς, τον Τέντι Σάγκι (Teddy Sagi), ο οποίος, το 1996, καταδικάστηκε για χρηματιστηριακή απάτη (στο πλαίσιο ενός χρηματιστηριακού σκανδάλου που συντάραξε το Τελ Αβίβ), τον Ελάντ Κοέν (Elad Cohen), τον Ράμι Μπέινις (Rami Beinish) και τον Αμόν Μπεν-Ζάιον (Amnon Ben-Zion).

Επιπλέον, Εβραίοι μαφιόζοι παίζουν ρόλο-κλειδί στην κόκκινη μαφία, γνωστή και ως “κόκκινο χταπόδι.” Η Λόρα Ραντάνκο (Laura Radanko), Εβραία η ίδια, στην έρευνά της για τη ρωσική μαφία, γράφει τα εξής: “Τις ημέρες της ύφεσης των αρχών της δεκαετίας του 1970, όταν ο Σοβιετικός ηγέτης Λεονίντ Μπρέζνιεφ είχε συμφωνήσει να επιτρέψει την περιορισμένη μετανάστευση Σοβιετικών Εβραίων, χιλιάδες σκληρών εγκληματιών, πολλοί από τους οποίους είχαν αποφυλακιστεί από σοβιετικά γκούλαγκ από την ΚΓΒ, εκμεταλλεύθηκαν την κατ’ όνομα εβραϊκή τους ιδιότητα για να συρρεύσουν στις Η.Π.Α.” (Laura Radanko, *The Russian Mafia in America*, διαδικτυακός σύνδεσμος: <http://russianmafia-gangster.blogspot.gr/2012/12/the-superpower-of-crime.html>).

Υπάρχουν σοβαρά στοιχεία που δείχνουν, πλέον, καθαρά ότι η ρωσική μαφία έχει καταλάβει και αφομοιώσει εντός της τον ισραηλινό υπόκοσμο (βλ. <https://www.darkmoon.me/2013/the-judeo-russian-mafia-and-the-bloodbath-to-come-by-dr-lasha-darkmoon/>). Επίσης, είναι εύκολο για εβραϊκής καταγωγής μαφιόζους να αποκτήσουν την ισραηλινή υπηκοότητα, και πολλά μη εβραϊκής καταγωγής μέλη της ρωσικής μαφίας είναι ικανά να πλαστογραφήσουν τα στοιχεία τους ώστε να γίνουν πολίτες του Ισραήλ, εφόσον αισθάνονται πιο άνετα στο Ισραήλ από ό,τι στη Ρωσία. Ένα κύμα μαζικής μετανάστευσης από την πρώην Ε.Σ.Σ.Δ. οδήγησε στο Ισραήλ περίπου επτακόσιες πενήντα χιλιάδες μετανάστες μεταξύ των ετών 1988 και 1996. Μεταξύ των Ρωσοεβραίων μεταναστών στο Ισραήλ, υπήρχαν Ρώσοι μαφιόζοι, πολλοί εκ των οποίων πιστεύεται ότι προσκόμισαν πλαστά στοιχεία για να στοιχειοθετήσουν την εβραϊκή καταγωγή τους και να αποκτήσουν την ισραηλινή υπηκοότητα. Η κόκκινη μαφία έχει επενδύσει δισεκατομμύρια δολάρια στο Ισραήλ.

Η ανάδειξη της Κίνας σε ηγετικό δρώντα στην παγκόσμια υποκοσμική τάξη πραγμάτων

Στη δεκαετία του 2010, η Κίνα αποτελεί ήδη έναν ακόμη ηγετικό δρώντα στην παγκόσμια υποκοσμική τάξη πραγμάτων. Έρευνα του διεθνούς πρακτορείου ειδήσεων Associated Press έχει αποκαλύψει ότι ψεύτικοι καλλιτέχνες-πλαστογράφοι, καρτέλ ναρκωτικών και συμμορίες από ολόκληρο τον κόσμο αντιμετωπίζουν πλέον την Κίνα ως έναν νέο παράδεισο ξεπλύματος μαύρου χρήματος και μεταφέρουν δραστηριότητές τους σε αυτήν (βλ. Israel Ashdod, “AP Investigation: China Launderers Cash of Foreign Criminals,” Fox News, March 28, 2016, διαδικτυακός σύνδεσμος: <http://www.foxnews.com/world/2016/03/28/ap-investigation-china-launderers-cash-foreign-criminals.html>).

Ο Ζιλμπέρ Σικλί (Gilbert Chikli), ένας Γαλλο-ισραηλινός απατεώνας καταδικασμένος σε φυλάκιση, είναι διαβόητος για την επινόηση μιας τεχνικής εξαπάτησης που ονομάζεται “ψεύτικος διευθύνων σύμβουλος” (fake CEO) ή “παραβίαση επιχειρηματικού email” (business email compromise). Σύμφωνα με το FBI, η προαναφερθείσα εγκληματική πρακτική έχει κοστίσει σε χιλιάδες εταιρείες, πολλές εκ των οποίων αμερικανικές, απώλειες ύψους 1,8 δισεκατομμυρίου δολαρίων

σε χρονικό διάστημα μόλις δύο ετών. Ο Σικλί αποκόμισε παρανόμως εκατομμύρια δολάρια, υποδουόμενος άλλοτε κάποιο από τα κορυφαία εκτελεστικά στελέχη της παγκόσμιας αγοράς και άλλοτε κάποιο κορυφαίο στέλεχος κάποιας κρατικής μυστικής υπηρεσίας και πείθοντας με αυτήν την πλαστοπροσωπία και με διάφορες φανταστικές αφηγήσεις εργαζομένους ορισμένων από τις κορυφαίες εταιρείες ανά τον κόσμο να μεταβιβάσουν χρήματα σε τραπεζικούς λογαριασμούς του. Ο Σικλί δήλωσε στο Associated Press ότι ξέπλυνε το ενενήντα τοις εκατό αυτού του παράνομου κεφαλαίου του μέσω της Κίνας και του Χονγκ Κονγκ, διευκρινίζοντας ότι “η Κίνα έχει γίνει ένας παγκόσμιος διάδρομος για όλες αυτές τις απάτες.” Η μέθοδος που προτιμούσε ο Σικλί για το ξέπλυμα των χρημάτων που έκλεβε ήταν η δημιουργία και χρήση εταιρειών-βιτρίνα εισαγωγών-εξαγωγών (βλ. και σχετικό ρεπορτάζ των *Times of Israel*: <http://www.timesofisrael.com/how-a-french-israeli-grifter-became-a-money-laundering-pioneer-in-china/>).

Αστυνομικές Αρχές εκτιμούν ότι ορισμένα από τα δίκτυα που σήμερα ελέγχουν και εκτελούν δόλια σχέδια εξαπάτησης με ψεύτικους διευθύνοντες συμβούλους, μιμούμενα τον Σικλί, συνεργάζονται με Κινέζους μετανάστες στην Ευρώπη για να ξεπλένουν μαύρο χρήμα, χρησιμοποιώντας μια εκδοχή του αρχαίου κινεζικού συστήματος μεταφοράς οικονομικών αξιών που ονομαζόταν “φέι κιάν” (fei qian η fay ch’ien), που σημαίνει ιπτάμενο χρήμα. Οι γαλλικές αστυνομικές Αρχές έχουν ήδη εξαρθρώσει παρόμοιες παράνομες επιχειρηματικές δραστηριότητες σε κινεζικές εμπορικές συνοικίες του βορείου Παρισιού, όπου Κινέζοι έμποροι έχουν κατηγορηθεί για ξέπλυμα μαύρου χρήματος που προέρχεται από τα καρτέλ ναρκωτικών της βόρειας Αφρικής (δεδομένου μάλιστα, ότι η Γαλλία ασκεί σημαντικό γεωστρατηγικό έλεγχο στη βορειοδυτική Αφρική, όπου, ιδίως μετά από την ανατροπή του καθεστώτος Καντάφι στη Λιβύη και το χάος που επακολούθησε, αναπτύχθηκε ένας από τους μεγαλύτερους διαδρόμους διακίνησης ναρκωτικών παγκοσμίως).

Η Κίνα διαθέτει ευρύτατα και εντέχνως αναπτυγμένα υποκοσμικά χρηματοοικονομικά δίκτυα για το ξέπλυμα μαύρου χρήματος. Αυτά τα δίκτυα έχουν προσελκύσει το ενδιαφέρον αλλοδαπών εγκληματιών που χρησιμοποιούν την Κίνα για να ξεπλύνουν τα παράνομα χρήματά τους και να τα επαναδιοχετεύσουν στο παγκόσμιο χρηματοοικονομικό σύστημα, κατορθώνοντας σε μεγάλη έκταση να αποφύγουν τις δυτικές υπηρεσίες επιβολής του νόμου.

Πώς μπορούμε να πορευθούμε;

Η αυγή του εικοστού πρώτου αιώνα κατέστησε σαφές ότι η ρωσική/ρωσοεβραϊκή μαφία, η ισραηλινή μαφία και η κινεζική μαφία, σε συνδυασμό με μαύρες επιχειρήσεις κρατικών μυστικών υπηρεσιών, συνθέτουν μια υποκοσμική υπερδομή, η οποία αποτελεί έναν σημαντικό και πολύ ισχυρό δρώντα του παγκόσμιου συστήματος. Εφόσον αυτό το δίκτυο αποτελεί μια παγκόσμια ασύμμετρη απειλή, η αντιμετώπισή του απαιτεί μια ασύμμετρη απάντηση της οποίας το εύρος και τα ποιοτικά χαρακτηριστικά δεν πρέπει να έχουν προηγούμενο στην ιστορία της νεωτερικής διεθνούς πολιτικής, διότι αυτή η ασύμμετρη απάντηση πρέπει να βασίζεται σε μια νέα υπαρξιακή στρατηγική, σε έναν νέο ανθρωπισμό. Οι θεμελιώδεις αρχές της προαναφερθείσας, ζωτικής απαραίτητης, νέας υπαρξιακής στρατηγικής, ειδικά για τον ευρω-αμερικανικό κόσμο, που αποτελεί την πρωταγωνιστική κινητήρια δύναμη της σύγχρονης ιστορίας, διατυπώνονται και διαναγάζονται στο βιβλίο του Νικολάου Λάου με τίτλο *Μεθεξιολογία: Φιλοσοφική Θεολογία και Θεολογική Φιλοσοφία για τη Θέωση της Ανθρωπότητας* (Αθήνα: Εκδόσεις Δίαυλος, 2017):

<http://www.diavlos-books.gr/product/1027/metheksiologia-filosofiki-theologia-kai-theologiki-filosofia-gia-ti-theosi-tis-anthropotitas->